

DĚTI BÍT NEBO NEBÝT RODIČEM

3.ČÁST

Středoškolák by měl jasně vědět, jaká jsou kritéria, podle kterých může mít vážný vztah. Pravděpodobně jsou to tato: doba, kdy je mladý muž schopný se postarat o rodinu, zabezpečit ji finančně, nezávisle od „dotací“ rodičů nebo státu. Dále je to duševní zralost, zvláště citová a zodpovědnost, citová svoboda od jiných vztahů. Zamilování může být krásné, ale v nesprávnou dobu způsobí hodně bolesti.

Někdy se stává, že rodič trestá své dítě, protože se mu nelíbí jeho nedostatky, nenávidí je, ale ani netuší, že jsou to vlastně jeho nedostatky.

V případě, že dítě bylo dlouho nemocné, rodiče se zapomenou a pokračují i nadále v uvolněných výchovných principech, zvláště v poslušnosti, kterou udržovali před jeho onemocněním. Měli bychom se snažit jednat s dítětem přiměřeně, jako se zdravým.

Křesťané se často ptají, kdy má být dítě na základě jeho víry pokřtěno vodním křtem. Překvapím vás, není to věcí rodiče, ale záleží to od víry dítěte.

Manželé mají mezi sebou mluvit o různých výchovných a nápravných situacích ve vztahu ke svým dětem, ale neměli by tyto věci řešit před dětmi.

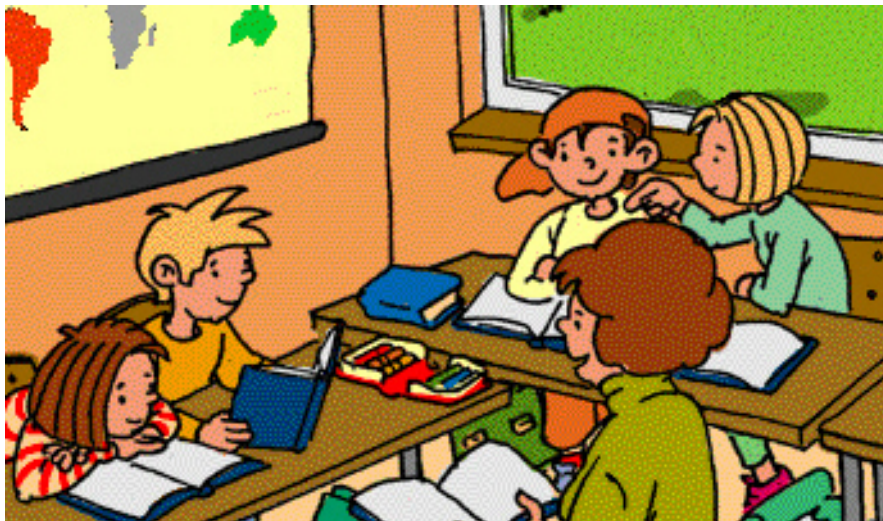

Naši dědové a babičky moc o výchově nefilozofovali, snažili se dělat to, co viděli, že je dobré. Chlapce vychovávali tak, aby byl mužem a v budoucnosti dobrým otcem. Děvčata byly vychovávány k tomu, aby se z nich staly zralé ženy, budoucí matky. Zdůrazňuji, že chlapce je třeba vychovávat v muže a děvčata v ženy. Děti mají mít jasnou identitu, že jsou chlapcem nebo děvčetem. Další alternativa neexistuje. Tato identita se přirozeně ukáže už ve věku dvou-tří let dítěte, nedivíme se tomu, ale správně a jemně usměřňujeme další jeho vývoj. Je vhodné dávat chlapcům hračky a oblečení pro kluky, a holčičkám hračky a oblečení pro holčičky. Rodiče zapomeňte a vzdejte se své staré touhy, že se vám měl narodit chlapec (děvče). Z hloubky srdce se potřebujete vzdát této touhy a vyprázdnit své srdce od zklamání. S tím souvisí i oblékání, hry a utváření identity dítěte. Matky (otcové) by nikdy neměli chodit obnažení před svými dětmi. Někteří chlapci, kteří to doma zažívali, se z toho důvodu stali morálně úchylní.

Není dobré dovolit dítěti jakoukoli závislost, která není v souladu s Božím Slovem. Dítě se nemůže stát víc závislé na jiných lidech než na svých rodičích. Jestliže dítě vážně řekne, že má raději babičku nebo tetu než rodiče, je to vážný stav, a je třeba zjistit příčinu. Oni totiž dítěti víc dovolí, bez ohledu na to, zda je to pro ně prospěšné nebo ne. V tomto případě je třeba jasně dotčným, který zasahuje do Bohem stanoveného vztahu rodič-dítě, říct, aby s tím přestal. Pokud neposlechne, je třeba udělat i radikální řešení i za cenu, že bude „oheň na střeše“. Ten po čase dohoří, ještě trochu bude dýmit, ale potom se vztahy urovnají. Je to důležité pro dítě i z toho důvodu, že v budoucnosti se jeho Bohem určené nasměrování na rodiče přemění na Bohem ustanovené nasměrování na svého zákonného manželského partnera. To však neznamená, že bychom měli dítě držet v izolaci, že by se ho nikdo nesměl dotknout a naopak.

Rozhodně jim nemůžeme dovolit žádné důvěrnější vztahy, zvláště osobní (!) se svými pedagogy, vychovateli, nebo trenéry! Pozor zvláště na kabinety a osobní doučování. Učitelé mají děti vyučovat konkrétní předměty a nemají mít na ně duchovní vliv. A navíc je takto

ochráníme před možnými pedofilními kontakty. Ze zkušeností víme, že i různí rodinní příslušníci zneužívali děti ve školním, nebo v předškolním věku, proto se musíme děti ptát jak si s nimi hráli. Rodiče, chraňte si své děti! Buďte dospělí. Jestli máte důvodné podezření na zneužívání svých dětí, je třeba radikálně zasáhnout a přerušit jakýkoliv kontakt s touto osobou.

Pedagogové by neměli mít jiný vztah se svými žáky, než za jaký jsou placeni. Proč by měl mít nějaký pedagog číslo mobilu tvého dítěte.

Každý častější kontakt s dospělým člověkem by měl být ve světle a my bychom měli vědět jestli je v pořádku. Děti máme ochraňovat od všech negativních vlivů, od

všech lidí, kteří, mohou negativně ovlivňovat vývoj našeho dítěte.

V době esemesek se mládež učí komunikovat bez „obalování“ myšlenek. Kdyby se dva, kteří spolu komunikují dívali vzájemně do očí, určitě by si mnohé věci, které napíší do esemesky, neřekli. Esesemsky umožňují komunikaci bez zábran a pak jedná mládež podobně i v běžném životě.

Možná si řekneš, že když je tolik problémů při výchově dětí, tak radši děti mít nebudu. V normální lidské přirozenosti je potřeba mít děti. Ujišťuji Tě, že mít vychované děti je skvělé. Je to výborné, že máš možnost těšit se ještě na vnoučata. Jestli je Bůh tvým Pánem a posloucháš Ho, sám Duch Svatý Ti bude ukazovat co máš dělat v různých situacích. Nespěchej. Ukáže Ti to tehdy, když to budeš potřebovat.

V průběhu výchovy se může stát, že se dítě začne prosazovat. Např. s otcem jedná drze, arogantně, odmítá poslušnost. V tomto případě je vhodné, aby dítě pokárala matka, tak se zvýrazní jednota rodičů i jednota při výchově.

Rodič by měl citlivě usměrňovat zájmy dítěte a měl by mít na zřeteli: „*Hleďte především Boží království a všechno ostatní vám bude přidáno.*“ Je třeba si položit otázku, jestli je konkrétní zájmová činnost pro dítě prospěšná nebo škodlivá, jestli to není otvírání se žádostem tohoto světa. Je rozumné sledovat, na co se dítě soustřeďuje. Jestli je to dobrá věc, citlivě ho v tom podporovat, jestli zlá, citlivě omezovat, v některých případech radikálně zakázat. Doporučujte dětem co mají číst a na co se mají dívat.

Lhaní je mimořádně vážným přestupkem dětí. Na začátku to může být celkem nevinné, ale postupně se z toho může vyvinout životní styl lhaní. Lhaní má zpravidla cíl. Lhaním se neoprávněně získává výhoda. Jestliže zjistíme u dítěte, že lže, měli bychom s ním několikrát klidně pohovořit, aby dítě zjistilo, že jeho chování je škodlivé. Některé děti si v určitém věku vytvoří takový stav, že samy neví, co je pravda. Dospělý by to nazval fantazírování a je třeba s tím citlivě zacházet. Jestliže dítě mluví o svých snech, třikrát až čtyřikrát si to můžeme poslechnout, ale potom to musíme odsoudit jako škodlivou věc. Sny bývají semeništěm fantazírování a lhaní, popřípadě jiných vlivů. Neptejte se dětí, co se jim zdálo, otevíráte je okultizmu. Nenaučte děti mluvit to, co předpokládá, že očekáváte, že řekne. Nevychovávejte děti k loajalitě a k toleranci ke hříchu, ale ani ke kompromisu s hříchem, vychovávejte je ke svatosti.

Rodina se nemá podřizovat dítěti, ale dítě se má podřizovat rodině, rodičům. Dítě není třeba jenom učit, ale je třeba ho naučit i konkrétně pracovat. V popředí cíle výchovy má být na prvním místě ovoce Ducha – charakter, na druhém místě dary Ducha, a až potom vědomosti.

Naučte děti, aby se dovedli soustředit na určitou činnost.. V životě budou efektivnější.. Naučte je sebedisciplíně. Naučte je, že jsou stvořené na obraz Boží, že nemusí neustále žvýkat žvýkačku, protože nejsou stvořené na obraz krásy! Ani si při učení nemusí odklepávat do rytmu, vždyť nejsou kyvadlem hodin. Nemusí při všem poslouchat hudbu. Proč je učit žít v „dopingu“? Proč je připravovat na život v závislosti na něčem a ne v závislosti na Bohu.

Je mnoho druhů závislostí a přece všechny mají jeden společný kořen – neposlušnost, nezodpovědnost vůči sobě, nedisciplinovanost. Člověk se do závislosti dostane většinou z nedbalosti. Jednoduše proto, že nedbá nato, co říká zákon, co říká zdravý rozum, čestní lidé, lékaři a návod na život, který nám dal Bůh, Bible. Ze zkušenosti víme, že nadměrná snaha mladých lidí po nezávislosti na rodičích (a často na starších lidech vůbec) zpravidla končí závislostí na alkoholu, drogách atd., ale i příživnictvím... Člověk sice stále hledá spravedlnost, pokoj a radost, ale často na špatném místě a se špatnými lidmi.

Člověk se nestává alkoholikem po vypití jednoho litru koňaku a ani po vykouření jedné krabičky cigaret nemusí závislý na cigaretách. Ale je pravdou, že kdyby dbal na dobré rady, nestal by se závislým.

Nemusí to být jen takzvaná návyková závislost. Je hodně lidí, kteří dělají to co sami nechtějí. Neví proč, a přece „to“ dělají. Často neví, že „to“ nemají dělat, cítí však, že „to“ musí dělat i když s tím vnitřně nesouhlasí. Někteří „to“ dělají vědomě, zpočátku snad rádi, jiní pod tlakem vnitřního donucení. Všichni potřebují pomoc. Platí to o kuřácích, alkoholících, závislých na drogách, ale i o „jedlících“, kteří musí stále jíst, nebo žvýkat, nebo poslouchat hudbu. Někdo je úplně zotročený televizí, nějakou vášní, sebeukájením, hracími automaty. Jiní jsou nuceni stále mluvit, lhát, závidět, mít strach, hněv. Některé osoby mají stále pocit odmítnutí, samoty, neschopnosti, slabosti, choroby, stálé únavy... Mnohé z těchto pocitů, nutkání, svádění, obtěžování, vedou až k sebevražedným úmyslům, v tom „lepší“ případě , k úniku z reality. Začarovaný kruh se uzavírá. Závislost zotročuje. Jsou lidé, kteří potřebují osvobození od duchovní – duševní závislosti na člověku, někdy dokonce závislosti na mrtvém.

Cesta k závislosti má nejčastější kořeny v rodině – neuspořádané rodinné poměry, rozvody, odmítnutí, alkoholismus, nezáměr o děti, povolování dětem všechno co chtějí....

Věříme, že každý může být osvobozený od uvedených závislostí a vlivů. Máme biblickou naději, dobré očekávání a trvalou radost, která pramení z hloubky srdce, kterou může dát jedině Bůh. A tak, jak je napsáno v Jakubově listě (5,15) „ *Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne*“.

Pokoj Tobě!

Pro každého platí tato slova, pro rodiče i pro děti:

Můj synu, věnuj pozornost mým slovům, k mým výrokům nakloň ucho.

Ať nesejdou ti z očí, střež je v hloubi srdce.

Dají život těm, kteří je nalézají, a zdraví celému jejich tělu.

Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.

Odvrať svá ústa od falše a od svých rtů vzdal neupřímnost.

Tvé oči ať hledí rovně, zpříma před sebe se dívej.

Sleduj stopy svých nohou, všechny tvé cesty ať jsou pevné .

Napravo ani nalevo se neuchyluj, odvrát' od zlého svou nohu. (Přísl. 4: 20-27)

(JB)